

RADA VOZIM KOLO PO PROSTRANIH CESTAH. Z MANO SI TI, SVOBODA ...

Ti, Svoboda, lahko izgineš ali pa se sploh ne prikažeš, ampak Te moramo najti, priklicati. Veliko ljudi misli, da si kar samoumevna, da kar prideš do človeka in rečeš: »Hej, Ti boš pa svoboden.« A jaz vem, da ni tako. Nekateri so lahko svobodni v vsem, le v Tebi ne. Nekateri pa Te na žalost sploh ne poznajo, niti besede svoboda ne! To besedo uporabljamo povsod, na radiu, televiziji, z njo razmetavamo kot mlad kužek prevrača čevlje. Pa se res zavedamo Tvojega pomena? Pomembno nam je samo to, da sem jaz svoboden, če pa ti nisi svoboden, hej, stari, to je tvoj problem.

Ne, ni tvoj problem!

Jaz ne smem imeti celega morja svobode, medtem ko on lahko komaj izreče »s« od pomena svobode. Vsi te imamo, Svoboda, da lahko izrečemo besedo svoboda. Ljudje po svetu samo z enim stavkom, ki pride iz njihovih tihih ustec, čutijo, da si v njih. Lahko samo rečejo: »Meni pa to ni všeč,« in jih pri tem ne obglavijo. Strinjam se z izjavo Williama Allena Whita, ki je rekel: »Svoboda je edina stvar, ki jo imate samo, če jo dajete tudi drugim.« Žal premnogi hlatajo za Teboj, Te hočejo imeti samo zase. Zmotno misleči, da bodo sebi naredili dobro, Te kradejo drugim, a tisti, ki tako hrepenijo po Tebi, da bi Te vzeli drugim, Te imajo najmanj. S trdno zaklenjenim srcem sploh ne morejo vstopiti v mračno ječo. V tem brezupnem iskanju po Tebi si naredijo bodičasto ograjo okoli sebe in se omejijo. Njihova svoboda jim je odvzeta, kot je človek zavržen, kadar hlata za ljubeznijo, vendar ne zna ljubiti in podariti ljubezni sobivajočim.

Ljudje, ki živimo v demokratičnih svobodnih državah, se bojimo nesvobode, še posebej nesvobode mišljenja in izražanja. In če se bojimo, postajamo še bolj nesvobodni. Ko se namreč odvežeš vseh strahov, se šele počutiš svobodnega, takrat vstopiš Ti, Svoboda. Ko živiš v skupnosti, v kateri se vsak zaveda, da se konča njegova svoboda tam, kjer se začne svoboda drugega, ob tem pa imata oba enako ozemlje svobode. In ta pravična razdelitev svobode, občutka, veličastnega pojma, podeli popolno svobodo, Tebe, Svoboda.

Ko hodimo po Ljubljani, zagotovo opazimo vsaj enega brezdomca in si mislimo: »Kako je svoboden, ni mu treba hoditi v službo, ni mu treba delati.« Ali je to res? Kako je videti potem ta njegova svoboda, ko ne ve, ali bi legel na karton ali kar na sam beton, kako je videti ta svoboda, ko nima nikogar, da bi se z njim pogovoril in ko ga doma ne čaka topel obrok in ker sploh nima doma?! Počuti se nemočnega in nesvobodnega, saj je ujet v primež revščine. Karkoli bo rekel, nihče ga ne bo poslušal, nihče ga ne bo slišal, ker misli, ker mislimo, da je manj vreden kot mi. Koliko potem on ceni Tebe, Svoboda, Tvoje dneve, ko gre lahko kamorkoli, če to zmorejo njegova utrujena in zanemarjena stopala, obuta v uničene čevlje?!

So dnevi, ko smo otroci nejevoljni, ker moramo v šolo in bi raje ostali doma, gledali televizijo, ležali na kavču, saj smo »takoooo zelooo« utrujeni. Takrat se staršem pritožujemo, da nam je kradena pravica do svobodne izbire. Kaj pa, če možnost, da gremo v šolo, ne obstaja, kaj pa, če Tebe Svoboda in Tvoje izbire ne bi imeli na voljo? Kaj pa, če ne bi imeli na voljo možnosti svobodne izbire, da se igramo? Takšno nesvobodno izbiro imajo nekateri otroci drugod po svetu. Ti se sploh ne igrajo, ampak samo delajo za denar, ki je namenjen za preživetje družine. Hudo mi je za te otroke, kajti kakšno otroštvo je brez Tebe, Svoboda? Kako Te lahko oni ljubijo, če Te ne poznajo, sploh ne vedo, da obstajaš? Otroci potrebujemo igro, potrebujemo prosti čas. Takrat odplavamo s svojimi mislimi v Tvoje vrtince, razpremo krila domišljije in se napolnimo s pozitivno energijo. Žal mi je za vse te otroke, ki nimajo priložnosti spoznati Tebe. Ti otroci doživljajo svet brez Tebe. Ko odrastejo, ni nič bolje. Njihovi otroci trpijo enako. Ne maram takšnega sveta brez Tebe. To je kraja, ki se nikoli ne zaključí. Ti ljudje se ne morejo pritožiti. Tudi Svoboda govora jim je prikrajšana. Vodstvo držav pa to podpira. Otroci in odrasli iz takšnih razmer se sploh ne morejo razvijati, saj se človek lahko razvija le, če svobodno govori, misli in dela in če ga Ti, Svoboda, spremljaš od rojstva do smrti.

Rada imam našo Slovenijo. Pri nas lahko govorimo, lahko izrazimo svoje mnenje. Ali lahko rečemo vse, kar nam pride na misel? Ali lahko žalimo drugače misleče? Ne, te pravice nimamo. Pomislimo! Če nam ni všeč, da nam nekdo odvzema Tebe, potem Te tudi mi ne smemo jemati drugemu! Moja Svoboda sega samo do meje Svobode drugega. Spoštujmo to in spoštujmo Tebe, Svoboda!

... A VEDNO VEM, KJE JE MEJA. ZATO SI TUKAJ. IN LJUBIM TE, SVOBODA.

Emma Medved

